

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **T. P. P.**, narozená „X“, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem „X“,
zastoupená Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem,
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2016, č. j. MV-60379-5/SO-2016,

takto:

- I.** Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 23. 6. 2016, č. j. MV-60379-5/SO-2016, a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 29. 2. 2016, č. j. OAM-17336-33/TP-2014, **se pro vadu řízení zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 13 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2016,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

č. j. MV-60379-5/SO-2016, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 29. 2. 2016, č. j. OAM-17336-33/TP-2014, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky podaná podle § 87h odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. 7. 2016 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) s odůvodněním, že nebyla splněna podmínka nepřetržitého přechodného pobytu na území České republiky, neboť žalobkyně žádným platným povolením k pobytu nedisponuje, když jí byl dosavadní pobyt ukončen. Současně se žalobkyně domáhala i zrušení výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalobkyně trvala na tom, že ke dni podání žádosti o povolení k trvalému pobytu splňovala podmínku dvouletého nepřetržitého pobytu na území České republiky uvedenou v § 87h odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Konkrétně se podle žalobkyně jednalo o období ode dne 25. 9. 2012 do dne 25. 9. 2014. Žalobkyně byla přesvědčena, že žalovaný moderoval podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu v její neprospěch, neboť v napadeném rozhodnutí zohlednil rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu na území České republiky, které nabylo právní moci až dne 27. 10. 2015, tedy více než rok po podání její žádosti o povolení k trvalému pobytu. Žalobkyně se domnívala, že zákon o pobytu cizinců nezakládá podmínku nepřetržitosti přechodného pobytu na území České republiky až do momentu vydání rozhodnutí ve věci. Doplnila, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 6. 2016, č. j. 9 Azs 95/2016-32, dospěl k závěru, že existují dva sporné výklady, a to, že podmínka nepřetržitého pobytu na území České republiky musí být splněna až do okamžiku vydání rozhodnutí, anebo že podmínka nepřetržitého pobytu na území České republiky musí být splněna pouze ke dni podání žádosti o povolení k trvalému pobytu. Žalobkyně rovněž poukázala na to, že pro posouzení její žádosti by měl být rozhodující stav věci ke dni podání žádosti, přičemž pokud by tomu tak nebylo, byla by nucena podat v důsledku formalistického rozhodnutí žádost novou, což označila za nevhodné. Žalobkyně připomněla, že do dnešního dne pobývá na území České republiky na základě povolení k přechodnému pobytu, neboť podala proti rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu žalobu, které byl usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 6. 1. 2016, č. j. 15 A 147/2015-28, přiznán odkladný účinek.
3. Dále žalobkyně namítla, že žalovaný nedodržel zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí o její žádosti, tj. lhůtu 60 dnů. Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala žádost o povolení k trvalému pobytu dne 25. 9. 2014, mělo být o její žádosti rozhodnuto do dne 25. 11. 2014. Žalobkyně připomněla, že o její žádosti bylo rozhodnuto až dne 29. 2. 2016, přičemž v rozhodnutí bylo navíc zohledněno rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu, který jí byl ukončen až ke dni 27. 10. 2015. Žalobkyně doplnila, že ke dni podání žádosti o povolení k trvalému pobytu žila ve společné domácnosti se svým synem M. P., občanem České republiky, a přítelem, nyní manželem, V. T. N., který je rovněž občanem České republiky. Žalobkyně byla proto přesvědčena, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 2, § 3, § 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod či Úmluvou o právech dítěte.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Žalovaný soudu předložil příslušný správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení s stejně jako žalobkyně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2016, č. j. 9 Azs 95/2016-32. K námitkám žalobkyně uvedl, že žalobkyně sice podmínku nepřetržitého pobytu splnila, avšak nikoliv ve smyslu eurokonformního výkladu. V případě žalobkyně totiž došlo k zákonem netolerovanému přerušení přechodného pobytu nabytím právní moci rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu na území České republiky ze dne 27. 10. 2015, č. j. MV-119379-3/SO-2015.
5. Podle žalovaného nemělo nedodržení lhůty k vydání rozhodnutí vliv na jeho zákonnost. V tomto směru žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2006, č. j. 2 Afs 96/2004-80.

Replika

6. V replice žalobkyně setrvala na svých argumentech. Trvala na tom, že pokud by žalovaný dodržel podmínku vydání rozhodnutí v zákonné lhůtě, tak jí mohlo být povolení k trvalému pobytu vydáno. Postup správních orgánů byl podle jejího přesvědčení v rozporu s dikcí zákona i eurokonformním výkladem. Připomněla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentoval nutností splnění zákonné doby z důvodu posílení jejího vztahu s českým státem. K tomu doplnila, že i po podání žádosti je její vztah s Českou republikou nadále posilován, neboť na jejím území i po podání žádosti o povolení k trvalému pobytu stále pobývá. Žalobkyně si je vědoma, že nevydání rozhodnutí v zákonné lhůtě automaticky nezakládá nezákonnost rozhodnutí, nicméně trvala na tom, že žalovaný úmyslně protahoval správní řízení tak, aby mohl její žádost zamítnout.

Ústní jednání

7. Právní zástupce žalobkyně se z jednání písemně omluvil s tím, že výslovně souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti.
8. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání soudu odkázal na písemné vyjádření k žalobě a navrhl její zamítnutí.
9. Při jednání soudu provedl soud důkaz spisem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 15 A 147/2015, zejména v tomto řízení vydaným rozsudkem ze dne 11. 10. 2017, č. j. 15 A 147/2015-35.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během 30 denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Dne 25. 9. 2014 podala žalobkyně žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Jako důvod své žádosti uvedla sloučení rodiny se synem, občanem České republiky. Svou žádost doložila návrhem na rozvod manželství s L. P. ze dne 25. 10. 2013, dokladem o zajištění ubytování ze dne 24. 7. 2014, rodným listem syna M. P., narozeného dne „X“ v „X“, osvědčením o státním občanství České republiky syna M. P. a kopií pasu, v němž měla vyznačeno povolení k přechodnému pobytu v České republice. Z místního šetření provedeného v místě pobytu žalobkyně správní orgán I. stupně zjistil od sousedky, že žalobkyně se v místě pobytu zdržuje a sdílí společnou domácnost se svým nezletilým synem.
12. Správní orgán I. stupně předvolal dne 21. 11. 2014 k výsledku L. P., jehož výsledek se uskutečnil dne 21. 4. 2015, dále si pořídil kopii protokolu Policie České republiky č. j. CPUL-09820-5/CI-2009-044063 a kopii usnesení ze dne 22. 4. 2015, č. j. OAM-1238-3/ZR-2015, o zahájení správního řízení z moci úřední. Dne 28. 4. 2015 vydal správní orgán I. stupně pod č. j. OAM-17336-24/TP-2014 usnesení o přerušení řízení do doby pravomocného ukončení správního řízení ve věci zrušení platnosti povolení k přechodnému pobytu žalobkyně vedeného pod sp. zn. OAM-1238/ZR-2015. Dále si žalovaný vyžádal kopii rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ze dne 17. 6. 2015, č. j. OAM-1238-11/ZR-2015, kterým byl žalobkyni ukončen přechodný pobyt, toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 10. 2015, č. j. MV-119379-3/SO-2015. Dne 13. 11. 2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o pokračování řízení. Přípisem ze dne 24. 11. 2015, č. j. OAM-17336-30/TP-2014, vyzval správní orgán I. stupně žalobkyni k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. S podklady pro rozhodnutí se žalobkyně seznámila prostřednictvím zvoleného právního zástupce Mgr. Vratislava Polky s tím, že se k podkladům vyjádří do 7 dnů. Vyjádření správnímu orgánu I. stupně nebylo zasláno, a proto správní orgán I. stupně přistoupil dne 29. 2. 2016 k vydání prvoinstančního rozhodnutí. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím zvoleného právního zástupce blanketní odvolání, které bylo na výzvu správního orgánu I. stupně právním zástupcem doplněno. O odvolání žalobkyně bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
13. Nejprve se soud zabýval námitkou, že správní orgán I. stupně nepostupoval správně, když posuzoval splnění podmínek pro vydání povolení k trvalému pobytu k okamžiku vydání rozhodnutí, nikoli k okamžiku podání žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu. Tvrze nepřezkoumatelnosti soud nepřisvědčil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházející z judikatury Nejvyššího správního soudu konstatoval, že správní orgán I. stupně postupoval správně, když posuzoval splnění podmínek pro vydání povolení k trvalému pobytu k okamžiku vydání rozhodnutí, nikoli k okamžiku podání žádosti. Žalovaný dále vysvětlil, že k podmínkám, které musí cizinec splňovat k tomu, aby mohl v období od podání žádosti o povolení k pobytu do právní moci rozhodnutí o ní legálně pobývat na území České republiky, patří požadavek, že se na něj nesmí vztahovat pravomocné rozhodnutí o ukončení jeho přechodného pobytu. Proto žalovaný označil za podstatné, že dne 27. 10. 2015 bylo pravomocně rozhodnuto o ukončení přechodného pobytu žalobkyně, čímž byla narušena nepřetržitost jejího dosavadního pobytu v České republice.
14. Soud současně nepřisvědčil názoru žalobkyně o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, ani tvrzení žalobkyně o porušení § 68 odst. 3 správního řádu. Soud má za to, že žalobkyně spíše než s rozsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí a vypořádání námitek nesouhlasí s vlastními závěry žalovaného. Správnost, či nesprávnost právních Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

názorů žalovaného však není otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nýbrž jeho zákonnosti, která bude posouzena v další části odůvodnění tohoto rozsudku.

15. Podle § 87k odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců platí, že „[m]inisterstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže v řízení nejsou potvrzeny důvody podle § 87g nebo 87h.“ Podle § 87h odst. 1 písm. b) téhož zákona platí, že „[m]inisterstvo vydá rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie na jeho žádost povolení k trvalému pobytu po 2 letech jeho nepřetržitého přechodného pobytu na území, pokud je nejméně 1 rok rodinným příslušníkem státního občana České republiky, který je na území přihlášen k trvalému pobytu, nebo rodinným příslušníkem občana jiného členského státu Evropské unie, kterému bylo vydáno povolení k trvalému pobytu na území.“
16. V projednávané věci správní orgány vycházely z toho, že žalobkyně splnila podmínku dvou let nepřetržitého přechodného pobytu na území. Nicméně mezi účastníky řízení je v tomto ohledu sporné především to, k jakému okamžiku se má splnění zákonných podmínek posuzovat. K této otázce však existuje konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu, podle které „[p]ro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79, dostupný na www.nssoud.cz). V citovaném rozsudku se Nejvyšší správní soud rovněž zabýval problematikou pobytu cizinců a výslovně konstatoval, že „[p]odmínky pro povolení k dlouhodobému pobytu, ale vůbec obecně podmínky pro vydání správního rozhodnutí, musí tedy být splněny nejen v době žádosti a v průběhu správního řízení, ale především k okamžiku rozhodnutí správního orgánu.“
17. S citovanými závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a dodává, že je právem České republiky jako každého jiného státu regulovat příchod cizinců na své území a jejich pobyt zde, a tedy i stanovovat podmínky pro získání pobytového oprávnění, jakkoli se mohou jevit přísnými. Naopak cizinec, který hodlá na území České republiky pobývat, musí stanovené podmínky respektovat a trvale plnit. Této premise pak plně odpovídá uvedený závěr, že nepostačuje, pokud cizinec splní podmínky pro získání pobytového oprávnění v okamžiku podání žádosti, nýbrž musí tyto podmínky splňovat i následně po celé správní řízení a rovněž v době vydání rozhodnutí.
18. Na tomto místě však soud musí zdůraznit, že celé žalobou napadené rozhodnutí je svou argumentací postaveno na skutečnosti, že před vydáním rozhodnutí o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu bylo pravomocně rozhodnuto o zrušení jejího přechodného pobytu, a to rozhodnutím správního orgánu I. stupně, ze dne 22. 6. 2015, č. j. OAM-1238-11/ZR-2015, když odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 10. 2015, č. j. MV-119379/3/SO-2015. Uvedené rozhodnutí odvolacího orgánu bylo napadeno žalobou v rámci správního soudnictví. Žaloba byla vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 A 147/2015. Na tuto skutečnost poukazovala žalobkyně i ve své žalobě v projednávané věci. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 1. 2016, č. j. 15 A 147/2015-28, byl předmětné žalobě přiznán odkladný účinek. Toto usnesení nabylo právní moci dne 7. 1. 2016. Odkladný účinek byl tedy předmětné žalobě pravomocně přiznán již před vydáním prvostupňového rozhodnutí v souzené věci. Správní orgány (minimálně žalovaný) musely tedy vědět, že správní rozhodnutí o zrušení přechodného pobytu žalobkyně, které bylo zásadním důvodem pro

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zamítnutí její žádosti o povolení k trvalému pobytu, je předmětem soudního přezkumu a podané žalobě byl přiznán odkladný účinek. Na tuto skutečnost žalobkyně poukazovala i ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2017, č. j. 15 A 147/2015-35, bylo zrušeno jak odvolací rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2015, č. j. MV-119379/3/SO-2015, tak i prvostupňové rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ze dne 22. 6. 2015, č. j. OAM-1238-11/ZR-2015. Rozsudek soudu nabyl právní moci dne 12. 10. 2017 a kasační stížnost proti němu nebyla podána. Uvedená správní rozhodnutí byla zrušena s účinky ex tunc a věc byla vrácena správním orgánům k dalšímu řízení s tím, že se řízení vrátilo do fáze před vydáním prvostupňového rozhodnutí a na věc se hledí, jakoby nikdy v této věci nebylo vydáno meritorní rozhodnutí.

19. S ohledem na výše uvedené musí soud konstatovat, že v důsledku zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2017, č. j. 15 A 147/2015-35, došlo k odpadnutí zásadního důvodu, pro který byla zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu, a došlo k zásadní změně skutkového stavu, ze kterého by měl správní orgán při rozhodování vycházet, neboť v době rozhodování správních orgánů žalobkyně disponovala povolením k přechodnému pobytu.
20. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí výrokem I. zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně soud přistoupil podle § 78 odst. 3 s. ř. s. vzhledem k tomu, že uvedenou vadou řízení je zatíženo i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
21. Vzhledem k výše uvedenému považuje soud za předčasné zabývat se dalšími námitkami žalobkyně uplatněnými v žalobě.
22. Výrok II. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 13 200 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu; dále z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobkyně Mgr. Vratislava Polky po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) a podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)]; a dále z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 citované vyhlášky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. února 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)